

**Sygnatura akt VI Ka 1138/13**

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 stycznia 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Sędziowie SO Dariusz Prażmowski (spr.)

SO Bożena Żywiół

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 r.

sprawy **P. Ż.** ur. (...) w G.

syna M. i K.

skazanego w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 12 września 2013 r. sygnatura akt IX K 1085/13

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

## UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem łącznym z dnia 12 września 2013r. w sprawie o sygnaturze akt IX K 1085/13 orzekał w sprawie **P. Ż.** skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 lipca 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 31/08 za:

- dwa występki z art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk popełnione w dniach 19 marca 2007 roku oraz 19 kwietnia 2007 roku na jedną karę – 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 złotych,

- cztery występki z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk popełnione w dniach: 22 grudnia 2006 roku, 16 marca 2007 roku, 11 kwietnia 2007 roku oraz 3 kwietnia 2007 roku na jedną karę - 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych,

- występki z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 19 marca 2007 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 10 złotych,

- występki z art. 18 § 3 kk w związku z art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 3 kwietnia 2007 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych,

którym to wyrokiem orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych oraz zobowiązano do naprawienia szkody i rozstrzygnięto w przedmiocie kosztów procesu, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 9 maja 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt XIII Ko 827/11 zarządzono do wykonania wcześniej zawieszoną karę pozbawienia wolności,

2. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21 stycznia 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 1089/08 za sześć występków z art. 13 § 1 kk w związku z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk popełnionych w dniach: 31 maja 2007 roku, 4 czerwca 2007 roku, 15 czerwca 2007 roku, 22 czerwca 2007 roku oraz 25 czerwca 2007 roku na jedną karę – 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 10 złotych, którym to wyrokiem rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów procesu,

3. Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 30 września 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 777/10 za występki z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 14 lipca 2010 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych, którym to wyrokiem orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz rozstrzygnięto w przedmiocie kosztów procesu,

4. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 23 listopada 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 1087/10 za występki z art. 209 § 1 kk popełnione w okresie od października 2008 roku do 1 lutego 2009 roku i od 23 grudnia 2009 roku do 1 marca 2010 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, którym to wyrokiem zobowiązano skazanego do wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego i rozstrzygnięto w przedmiocie kosztów procesu, następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 30 stycznia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt XIII Ko 4974/11 oddano skazanego pod dozór kuratora, a postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 24 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt II Ko 688/12 zarządzono do wykonania karę pozbawienia wolności wcześniej zawieszoną,

5. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21 lutego 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 1723/11 za występki z art. 209 § 1 kk popełnione w okresie od 1 maja 2011 roku do 1 listopada 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za występki z art. 209 § 1 kk popełnione w okresie od 2 marca 2010 roku do 1 listopada 2011 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którym to wyrokiem orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, zobowiązano do wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego i rozstrzygnięto w przedmiocie kosztów procesu.

Sąd Rejonowy na mocy art. 91 § 2 kk w związku z art. 86 § 1 i 2 kk połączył skazanemu P. Ż. kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 lipca 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 31/08 oraz Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21 stycznia 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 1089/08 i wymierzył mu karę łączną grzywny w wysokości 140 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Sąd wskazał, iż pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym, a nie połączone tym wyrokiem, podlegają odrębnemu wykonaniu.

Ponadto Sąd na mocy art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie wyroków: Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 30 września 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 777/10, Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 23 listopada 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 1087/10 oraz Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21 lutego 2012 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 1723/11.

Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony skazanego z urzędu oraz kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego, zarzucając:

- błąd w poczynionych ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na treść rozstrzygnięcia, a polegający na bezzasadnym uznaniu, iż wobec skazanego nie zachodzą przesłanki do wymierzenia kary łącznej przy przyjęciu zasady całkowitej absorpcji, a w konsekwencji ustalenie, iż rozstrzygnięcia dotyczące orzeczenia kary pozbawienia wolności zawarte w wyrokach objętych wyrokiem łącznym tj. orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 lipca 2008 w sprawie o sygnaturze akt III K 31/08 oraz Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21 stycznia 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 1089/08, a nie połączone tym wyrokiem podlegają odrębnemu wykonaniu;

- błąd w poczynionych ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegający na bezzasadnym uznaniu, iż niezasadne jest wymierzenie kary łącznej przy przyjęciu zasady całkowitej absorpcji, a w konsekwencji ustalenie, iż nie ma podstaw do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w stosunku do kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 30 września 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 777/10, Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 23 listopada 2010 roku oraz umorzenie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie ww. wyroków,

- rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec skazanego kary łącznej grzywny wynikającą z zastosowania zasad bardziej zbliżonych do zasady kumulacji poszczególnych kar.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca wniósł o zmianę orzeczenia poprzez wymierzenie skazanemu we wskazanym zakresie kary łącznej z zastosowaniem zasady całkowitej i pełnej absorpcji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I-szej instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zauważyć, iż w sprawie o wydanie wyroku łącznego zagadnienie ustaleń faktycznych to kwestia dotycząca ustaleń zbiegu przestępstw, a więc kar jakie podlegać będą łączeniu oraz granic w jakich kara może być wymierzona. Natomiast kwestionowanie przesłanek, które decydują o wymiarze kary łącznej uzasadniać może postawienie zarzutu w zakresie niewspółmierności kary. Płaszczyzna zatem którą kwestionuje apelacja obrońcy skazanego, a odnosząca się do niezasadnego stwierdzenia, iż nie zachodzą przesłanki do wymierzenia kary łącznej przy przyjęciu zasady całkowitej absorpcji, dotyczy stąd kwestii ściśle związanych z ustaleniami wymiaru kary a nie stanu faktycznego, którym są ustalenia zbiegów przestępstw za które skazany był uprzednio P. Ź..

Rozważając pierwszy z zarzutów apelacji należy zauważyć, iż P. Ź. został skazany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 lipca 2008 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 31/08 za 8 występków na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21 stycznia 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 1089/08 za 6 występów na jedną karę – 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat.

Za aksjologicznie wadliwe należy zatem uznać oczekiwanie, iż jedyną sprawiedliwą karą łączną jaka miałyby być wymierzona skazanemu jest kara 2 lat pozbawienia wolności. Skoro bowiem za karą adekwatną i sprawiedliwą należało uznać odpowiednio karę łączną 2 lat pozbawienia wolności wymierzoną za osiem występów oraz jedną karę orzeczoną na mocy art. 91 § 1 k.k. w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności wymierzoną za sześć występów, to trudno oczekiwać, iż kara w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności miałyby być wymierzona za 14 występów. Niewątpliwie kara łączna wymierzona w wyroku łącznym musi uwzględniać fakt popełnienia wielu przestępstw w kontekście zastosowania zasady całkowitej absorpcji.

Zasadnie zatem Sąd Rejonowy wskazał, iż niezależnie od związku przedmiotowo -podmiotowego pomiędzy popełnionymi przez skazanego przestępstwami ich wielość wskazuje na brak podstaw do zastosowania całkowitej absorpcji i tym samym brak podstaw do wymierzenia skazanemu kary 2 lat pozbawienia wolności. Wymierzenie zaś kary tylko w tym wymiarze otwierałoby możliwość wymierzenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i tym samym dawałoby możliwość orzeczenia kary w sposób zgodny z normami intertemporalnymi. Trafnie wskazano, że orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania byłoby oczywiście niekorzystne dla skazanego, ale przede wszystkim byłoby to nieuprawnione biorąc pod uwagę okoliczność, że czyny, za które P. Ż. został skazany wyrokami pierwszym i drugim chronologicznie zostały popełnione przed datą 8 czerwca 2010 roku, kiedy doszło do zmiany wykładni art. 89 § 1 kk.

W ocenie Sądu Okręgowego takie rozumowanie jest zasadne i prawidłowe, a zaakceptować zatem w całości należy argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Podobna sytuacja zachodzi w zakresie zbiegu realnego przestępstw za które P. Ż. został skazany trzecim i czwartym chronologicznie wyrokiem.

Również w przypadku drugiego zbiegu istniała teoretyczna możliwość orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności. Podobnie jak w przypadku pierwszego zbiegu orzeczono wobec P. Ż. karę pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny (sprawa III K 1087/10) oraz karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem (sprawa II K 777/10). Trafnie odwołał się Sąd I instancji do treści art. 69 § 1 i 2 k.k. wskazując, iż wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat sąd może warunkowo zawiesić, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, zaś zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. W niniejszej sprawie z uwagi na pięciokrotną karalność skazanego za rozmaite przestępstwa (przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, bezpieczeństwu komunikacji, rodzinie i opiece), popełnianie kolejnych przestępstw po zapadnięciu wobec skazanego kolejnych wyroków, a więc brak poprawy w jego zachowaniu, brak było podstaw do zastosowania wobec niego dobrodziejstwa przewidzianego we wskazanym przepisie. Z kolei wymierzenie kary łącznej o charakterze bezwzględny w wysokości przekraczającej najniższą z wymierzonych kar, a więc 6 miesięcy pozbawienia wolności było niemożliwe, bowiem tylko jedno z przestępstw pozostających w tym zbiegu realnym popełnione zostało po dniu 8 czerwca 2010 roku, kiedy doszło do zmiany wykładni art. 89 § 1 kk. Wobec tego orzeczenie zaś kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy byłoby oczywiście niekorzystne dla skazanego, ale przede wszystkim byłoby to nieuprawnione. Brak z kolei było podstaw do zastosowania całkowitej absorpcji skoro przestępstwa za które orzeczono wzmiankowane kary nie pozostawały ze sobą w ścisłym związku przedmiotowo podmiotowym ( przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i art. 209 § 1 k.k., różne daty ich popełnienia). Z tego też powodu zasadnie Sąd odstąpił od połączenia tych kar pozbawienia wolności.

Dokonując analizy zapadłego orzeczenia nie znalazł Sąd Odwoławczy powodów do kwestionowania zaskarżonego orzeczenia i podniesionych argumentów, które spowodowały odstąpienie od orzekania kar łącznych pozbawienia

wolności. Samo poprawne zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności nie stanowi samoistnej przesłanki do wymierzania w wyroku łącznym kar łącznych z zastosowaniem całkowitej absorpcji i nie zmienia zasad wymiaru tej kary, które przede wszystkim wynikają ze relacji podmiotowo- przedmiotowych pomiędzy popełnionymi przestępstwami pozostającymi w zbiegu realnym.

Nietrafny jest także trzeci z zarzutów apelacji bowiem wymierzona kara łączna grzywny w wymiarze 140 stawek dziennych bynajmniej nie jest karą bliską sumie kar, która wynosiła w niniejszej sprawie 210 stawek dziennych.

Sąd Okręgowy nie znalazł więc podstaw do uwzględnienia apelacji obrońcy skazanego, a w konsekwencji utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. M. kwotę 147,60 zł złotych tytułem zwrotu kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym, zwalniając skazanego od zapłaty wydatków za postępowanie odwoławcze, a obciążając nimi Skarb Państwa.